Krimināllieta Nr.11087113215
Lietvedības Nr.K30-0734-16/11

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā, 2016.gada 2.jūnijā

Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesa
šādā sastāvā: tiesnese I.Sniķere
ar sekretāri I.Lubiņu,
piedaloties prokurorei L.Īzakai, zvērinātam advokātam E.Amoliņam,
atklātā tiesas sēdē izskatīja krimināllietu /pers. A/, personas kods /personas kods/, apsūdzībā pēc Krimināllikuma 231.[1] panta un

konstatēja:

/pers. A/ izdarīja apzināti nepatiesu paziņojumu par spridzināmās ietaises ievietošanu un konkrēti:

2015.gada 18.augustā, laika posmā no plkst.2.14 līdz plkst.2.47, /pers. A/, atrodoties Rīgā, pirmstiesas izmeklēšanā precīzi nenoskaidrotā vietā, būdama alkohola ietekmē, no viņai piederošā mobilā telefona "Samsung La Fleur GT-S5230", IMEI kods 359897042640066, telefona Nr./telefona numurs/, apzinoties savu darbību prettiesisko raksturu, nosūtīja četras īsziņas uz glābšanas dienesta numuru "112", ar apzināti nepatiesu paziņojumu par to, ka Rīgā, Matīsa ielā 9, Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Rīgas Centra iecirkņa 32.kabinetā ir ievietota spridzināmā ietaise. /pers. A/ darbību rezultātā Valsts policijai tika nodarīts mantisks zaudējums EUR 57,27 apmērā.

Ar savām darbībām /pers. A/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 231.[1] pantā.

Tiesas sēdē apsūdzētā atzina savu vainu visā viņai izvirzītajā apsūdzībā, vaļsirdīgi nožēloja izdarīto, pieteica lūgumu par pierādījumu pārbaudes neizdarīšanu, atzina arī pieteikto kaitējuma kompensāciju.

Iepazinusies ar krimināllietas materiāliem, uzklausījusi prokurora un aizstāvja viedokli, tiesa atzīst, ka saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499.pantu pierādījumu pārbaude tiesas izmeklēšanā nav nepieciešama, līdz ar to pierādījumu uzskaitījums un to analīze spriedumā netiek izdarīta.

Tiesa, pieņemot lēmumu par pierādījumu pārbaudes neizdarīšanu tiesas izmeklēšanā, ņem vērā to, ka apsūdzētā atzīst savu vainu viņai izvirzītajā apsūdzībā, apsūdzētā piekrīt pierādījumu pārbaudes neizdarīšanai tiesas izmeklēšanā, pierādījumu pārbaudes neizdarīšanas sekas apsūdzētajai tiesas sēdē ir izskaidrotas, un tās apsūdzētajai ir saprotamas. Kā arī, tiesa ņem vērā to, ka apsūdzētās vaina viņai celtajā apsūdzībā ir pierādīta ar visiem lietas materiāliem to kopumā un savstarpējā sakarībā, un tiesai nerodas šaubas par apsūdzētās vainu noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā.

Vērtējot apsūdzētās izdarīto darbību juridisko kvalifikāciju, tiesa secina, ka apsūdzētās izdarītais noziedzīgais nodarījums kvalificēts pareizi pēc Krimināllikuma 231.[1] panta daļas.

Par apsūdzētās personu noskaidrots, ka /pers. A/ dzimusi /datums/, Rīgā, personas kods /personas kods/, Latvijas Republikas pilsone, neprecējusies, ar vidējo izglītību, dzīvojoša /adrese A/, nestrādā, 2.grupas invalīde. Ar Rīgas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2016.gada 5.maija lēmumu /pers. A/ noteikts galīgais medicīniska rakstura piespiedu līdzeklis – ambulatora ārstēšanās medicīnas iestādē.

Tiesas sēdē prokurore lūdza apsūdzēto /pers. A/ saskaņā ar Krimināllikuma 14.pantu un 68.pantu, atbrīvot no kriminālatbildības un noteikt medicīniskā rakstura piespiedu līdzekli ambulatoro ārstēšanos medicīnas iestādē pēc dzīves vietas. Tāpat, prokurore, saskaņā ar Krimināllikuma 69.[1] pantu lūdza ar šo spriedumu noteiktajam medicīniska rakstura piespiedu līdzeklim pievienot ar Rīgas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2016.gada 5.maija lēmumu noteikto galīgo medicīniska rakstura piespiedu līdzekli – ambulatoru ārstēšanos medicīnas iestādē.

Aizstāvis tiesas sēdē pievienojās prokurora teiktajam.

Ambulatorās tiesu psihiatriskās ekspertīzes Atzinumā Nr.634/2015 (lietas 82.-88.lapa) secināts, ka /pers. A/ noziedzīga nodarījuma izdarīšanas laikā ar psihisku slimību neslimoja, bet viņai konstatē vieglu garīgu atpalicību ar būtiskām uzvedības pārmaiņām, kas prasa uzmanību un ārstēšanu. /pers. A/ noziedzīga nodarījuma izdarīšanas laikā konstatētās vieglās garīgās atpalicības ar būtiskām uzvedības pārmaiņām, kas prasa uzmanību un ārstēšanu, varēja apzināties savu darbību, bet nespēja to vadīt, kas atbilst juridiskam kritērijam – ierobežoti pieskaitāma. /pers. A/ rekomendē piemērot medicīniska rakstura piespiedu līdzekli – ambulatoru ārstēšanu medicīnas iestādē.

Saskaņā ar Krimināllikuma 14.panta pirmo daļu, ja persona noziedzīga nodarījuma izdarīšanas laikā psihisko traucējumu vai garīgās atpalicības dēļ nav bijusi spējīga visā pilnībā saprast savu darbību vai to vadīt, tas ir, atradusies ierobežotas pieskaitāmības stāvoklī, tai atkarībā no nodarījuma konkrētajiem apstākļiem tiesa var mīkstināt piespriežamo sodu vai šo personu atbrīvot no soda.

Tiesa ņem vērā to, ka apsūdzētajai ir 2.grupas invaliditāte, ir deklarēta dzīvesvieta, kā arī to, ka noziedzīga nodarījuma izdarīšanas brīdī atzīta par ierobežoti pieskaitāmu.

Par veras /pers. A/atbildību mīkstinošu apstākli tiesa, saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta pirmās daļas 1.punktu, atzīst izdarītā nožēlu un saskaņā ar 47.panta pirmās daļas 7.punktu to, ka noziedzīgo nodarījumu izdarījusi persona ierobežotas pieskaitāmības stāvoklī.

Par /pers. A/ atbildību pastiprinošu apstākli tiesa saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 12.punktu atzīst to, ka noziedzīgais nodarījums izdarīts alkohola ietekmē.

Ņemot vērā iepriekš minēto, Ambulatorās tiesu psihiatriskās ekspertīzes Atzinumā Nr.634/2015 secināto par /pers. A/ ierobežoto pieskaitāmību noziedzīga nodarījuma izdarīšanas laikā, novērtējot /pers. A/ noziedzīgā nodarījuma konkrētos apstākļus, izvērtējot to, ka apsūdzētā ir izteikusi nožēlu par izdarīto noziedzīgo nodarījumu, un ir izdarījusi pareizos secinājumus attiecībā uz savu prettiesisko uzvedību, to, ka tiesas ieskatā, viņas labošana ir

iespējama, tiesa uzskata, ka /pers. A/ atzīstama par vainīgu viņai inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā pēc Krimināllikuma 231.[1] panta un ir atbrīvojama no soda saskaņa ar Krimināllikuma 14.panta pirmo daļu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 70.pantu, medicīniska rakstura piespiedu līdzekļus var noteikt arī personām, kas izdarījušas noziedzīgus nodarījumus, būdamas ierobežotas pieskaitāmības stāvoklī.

Atbilstoši Krimināllikuma 68.panta pirmās daļas 1.punktam, personām, kas izdarījušas šajā likumā paredzētos nodarījumus, bet sirgst ar psihiskiem traucējumiem un ir atzītas par ierobežoti pieskaitāmām var noteikt medicīniska rakstura piespiedu līdzekli - ambulatoru ārstēšanu medicīnas iestādē.

Tā kā pamatojoties uz Ambulatorās tiesu psihiatriskās ekspertīzes atzinumu /pers. A/ noziedzīga nodarījuma izdarīšanas brīdī uzskatāma par ierobežoti pieskaitāmu un /pers. A/ rekomendē piemērot medicīniska rakstura piespiedu līdzekli – ambulatoru ārstēšanu medicīnas iestādē, tiesa atzīst, ka /pers. A/ piemērojams medicīniska rakstura piespiedu līdzeklis – ambulatora ārstēšanās medicīnas iestādē.

Saskaņā ar Krimināllikuma 69.[1] pantu, ar šo spriedumu noteiktajam medicīniska rakstura piespiedu līdzeklim jāpievieno ar Rīgas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2016.gada 5.maija lēmumu noteikto galīgo medicīniska rakstura piespiedu līdzekli – ambulatoru ārstēšanos medicīnas iestādē.

/pers. A/ piemērotais drošības līdzeklis - uzturēšanās noteiktā vietā un papildus drošības līdzekli - dzīvesvietas maiņas paziņošanu – atceļams.

Pirmstiesas izmeklēšanas laikā cietušais LR IeM Valsts policija pieteica materiālā kaitējuma kompensāciju EUR 57,27 apmērā.

Kriminālprocesa likuma 350.panta pirmajā un otrajā daļā noteikts, ka, kaitējuma kompensācija ir naudas izteiksmē noteikta samaksa, ko persona, kura ar noziedzīgo nodarījumu radījusi kaitējumu, samaksā cietušajam kā gandarījumu par morālo aizskārumu, fiziskajām ciešanām un mantisko zaudējumu, un kompensācija ir krimināltiesisko attiecību regulējuma elements, ko apsūdzētais samaksā brīvprātīgi vai uz tiesas nolēmuma pamata.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 353.panta pirmās daļas 21. punktu personai, kurai noteikts medicīniska rakstura piespiedu līdzeklis, var uzlikt pienākumu samaksāt kompensāciju.

Tiesa izvērtējusi cietušā kaitējuma kompensāciju atzīst, ka tā ir pamatota un apmierināma un no /pers. A/ par labu LR IeM Valsts policijas piedzenama materiālā kaitējuma kompensācija EUR 57,27 apmērā.

Tiesas sēdē piedalījās tiesas uzaicināts aizstāvis zvērināts advokāts E.Amoliņš. Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 367.panta pirmās daļas 4.punktu, samaksa advokātam, kas sniedz valsts nodrošinātu juridisko palīdzību, ir procesuālie izdevumi.

Ņemot vērā Kriminālprocesa likuma 83.panta pirmās daļas 1.punktā noteikto, apsūdzētās mantisko stāvokli un pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 85.panta pirmās daļas 2.punktu, tiesa atzīst, ka apsūdzētā ir atbrīvojama no samaksas par aizstāvja palīdzību kriminālprocesā un šie izdevumi sedzami no valsts līdzekļiem.

Pamatojoties uz minēto un vadoties no Krimināllikuma 14.un 68., 69.[1] panta, tiesa

nosprieda:

/pers. A/, personas kods /personas kods/, atzīt par vainīgu noziedzīga

nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 231.[1] pantā.

Saskaņā ar Krimināllikuma 14.panta pirmo un otro daļu, atbrīvot /pers. A/, personas kods /personas kods/, no soda par noziedzīga nodarījuma izdarīšanu, kas paredzēts Krimināllikuma 231.[1] pantā.

Noteikt /pers. A/, personas kods /personas kods/, medicīniska rakstura piespiedu līdzekli – ambulatoru ārstēšanos medicīniskā iestādē.

Saskaņā ar Krimināllikuma 69.[1] pantu, šajā nolēmumā noteiktajam medicīniska rakstura piespiedu līdzeklim pievienot ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2016.gada 5.maija lēmumu noteikto galīgo medicīniska rakstura piespiedu līdzekli - ambulatoru ārstēšanos medicīniskā iestādē.

/pers. A/ lietā piemēroto drošības līdzekli - uzturēšanās noteiktā vietā un papildus drošības līdzekli - dzīvesvietas maiņas paziņošanu – atcelt.

Piedzīt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, par labu LR IeM Valsts policijai, reģistrācijas Nr.90000099040, materiālā kaitējuma kompensāciju EUR 57,27 (piecdesmit septiņi *euro* un 27) apmērā.

Atbrīvot /pers. A/, personas kods /personas kods/, no samaksas par aizstāvja palīdzību tiesas sēdē.

Spriedumu var pārsūdzēt 10 dienu laikā no pilna sprieduma pieejamības dienas Rīgas apgabaltiesā, iesniedzot sūdzību Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā.

Pilna sprieduma pieejamības diena 2015.gada 8.jūnijs.

Tiesnese I.Sniķere